

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Bjovulfs Drape eller det Oldnordiske Heltedigt

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 485. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1841_709-txt-shoot-idm394/facsimile.pdf (tilgået 01. august 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

umulig paa noget Pergament kunde afskildre en Nordisk *Kæmpe* med mere naturlige Træk og levende Færter end *Bjovulf* er skildret i sin *Dræpe*. Saaledes møde vi ham strax paa den danske Grund, som han betræder for at brydes med Trolden, og svarer Kystvægten, som kæver ham til Regnskab:

Gøther vi, med gode Raar,
Kæmper monne være,
Tjenende i Kongens Gaard
Hjælpek med Ære.
Jeg mig ved min Byrd og Stand
Skammer iogenlunde.
Thi min Fader trindt om Land
Vær i Folkemunde;
Gubben nu er sovet hen,
Gik til bedre Egne,
End dog mindes vise Mænd
Egthjov alleegne.

Over Hav med Venne Hu
Kom vi for det Bedste.
Agte derfor ogsaa nu
Halvdans Søn at gæste;
Modent Ærinde vi har,
Det er ei at dolge,
Hvis ei Tant for Sandt os bar
Rygget over Gulge.
Sjig os derfor, Skjoldung-Vagt!
Hvad du vel maa vide:
Er det sandt hvad os er sagt
Om din Herres Kvide,
At til hans og Daners Kval,
I de sorte Døtter,
Raser i hans Konge-Sal
En af Mærkets Vætter,

Er Drabanterne for størk,
Tager Folk af Dage,
Øver Vold og Nidingsværk
Uden Maal og Mage?
Er det saa, da vil og kun
Halvdans Søn jeg lære,
Som Uhyrets Overmand,
Seier at hjemhære;
Ja, er Muelighed deri,
Jeg det saa kan mage,
Brat det værre skal forbi
Med den Lande-Plage;
Og kan ikke ved min Daad
Hav sin Harm forvinde,
Sige tør jeg, intet Raad
Er mod den at finde,
Men saalænge Skjoldung-Borg
Skinner over Tøe,
Dannemænd med Hjertesorg
Pines maae og grue.*)

Siden, da han har brudtes med *Grændel*, saa baade Arm og Skulderblad gik ihæbet, men Troldens Moder næste Nat har hævnnet sig paa *Hrodgars* Ven, den gamle *Esgar*, høre vi Kæmpen sætte Mod i Kongen saaledes:

Sørg ei, min Drot, saa saarel
For Venner ei skal vise Mænd
Udøse mangen Taarc,
Men svinge Sværd
I Herre Færd,
Til Hevn og Hæders Minde.

*) See fjerde Sang i den Danske Bjovulfs-Dræpe.

